

Er min tro ægte?

Lukas evangeliet kapitel 15

Lukas evangeliet kapitel 15, v. 1-10

Er du blevet fundet af Jesus?

- *Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas:* Alle toldere og syndere holdt sig nær til Jesus for at høre ham, og farisæerne og de skriftekloge gav ondt af sig og sagde: »Den mand tager imod syndere og spiser sammen med dem.« Men han fortalte dem denne lignelse: »Hvis en af jer har hundrede får og mister et af dem, lader han så ikke de nioghalvfems blive i ødemarken og går ud efter det, han har mistet, indtil han finder det? Og når han har fundet det, lægger han det glad på sine skuldre, og når han kommer hjem, kalder han sine venner og naboer sammen og siger til dem: Glæd jer med mig, for jeg har fundet det får, jeg havde mistet. Jeg siger jer: Sådan bliver der større glæde i himlen over én synder, der omvender sig, end over nioghalvfems retfærdige, som ikke har brug for omvendelse. Eller hvis en kvinde har ti drakmer og taber én af dem, tænder hun så ikke et lys og fejer i huset og leder ivrigt, lige til hun finder den? Og når hun har fundet den, kalder hun sine veninder og nabokoner sammen og siger: Glæd jer med mig, for jeg har fundet den drakme, jeg havde tabt. Sådan, siger jeg jer, bliver der glæde hos Guds engle over én synder, som omvender sig.«

Luk 15,1-10

At blive fundet af Jesus

- Hvis du ikke tror, at dine synder er kastet på Kristus, og at hans fortjeneste og gerninger tilregnes dig, bliver den evige fortabelse din lod. Thi aldrig kan du ved din egen stræben blive synden kvit. Men i samme øjeblik, du i tro vender dig til Jesus, slutter han dig i sin favn og bærer dig på sine skuldre. Der bliver glæde i himlen og glæde i dit eget hjerte. Faderen favner sin søn og sønnen sin fader. At elske og tjene din frelser bliver nu din største lyst og ikke en tung pligt som før. Alt dette sker i den stund, du i din syndenød tror på Kristus.

Rosenius samlede skrifter, 1953 overs. Bd. 1, p. 116

- **Altså: Er nogen i Kristus, er han en ny skabning. Det gamle er forbi, se, noget nyt er blevet til!**

2. Kor, kap. 5, v. 17

- **Men nu er Guds retfærdighed åbenbaret uden lov, bevidnet af loven og profeterne, Guds retfærdighed ved tro på Jesus Kristus for alle, som tror. Der er ingen forskel; for alle har syndet og mistet herligheden fra Gud, og ufortjent gøres de retfærdige af hans nåde ved forløsningen i Kristus Jesus.....så han selv er retfærdig og gør den retfærdig, som tror på Jesus.**

Rom kap. 3, v. 21-24+31

Farisæerne havde ikke brug for Jesus – har du?

- **Ve jer, skriftkloge og farisæere, I hyklere! I ligner kalkede grave; udenpå ser de smukke ud, men indeni er de fulde af dødningeben og al slags urenhed. Således ser I også udenpå retfærdige ud for folk, men indeni er I fulde af hykleri og lovløshed.....**

.....Slanger! Øgleyngel! Hvordan vil I undgå at blive dømt til Helvede?

Matt kap 23, v. 25-26 + 33

-der er intet, der i den grad får Guds vrede til at flamme som dette, at mennesker vil være noget stort og fortræffeligt, være retfærdige, gode, stærke og vise. Den største syndens usselhed har aldrig således nedkaldt Guds vrede over mennesker, som deres fortræffelighed har det. Mens Jesus mødte de største syndere med nåde og barneret, straks de i tro tog imod ham, og der aldrig så meget som blev spurgt om deres synders storhed og mængde, fordømte han derimod de største helgener, så snart disse ville være noget selv.

Rosenius samlede skrifter, 1953 overs. Bd. 15, p. 25-26

Har du brug for Jesus?

Hvor meget mener I, jeres kristendom er værd, I, der er så rige og mætte, at hele Kristi kærligheds fylde ikke smager jer? Om også I er gamle kristne, grånede i Herrens tjeneste, er det et betænkeligt dødens tegn, hvis det ikke længere er jer magtpåliggende sammen med toldere og syndere at få del i Guds barmhjertighed. Hverken David, Paulus eller Peter eller nogen anden af de gamle hellige nåede nogen sinde længere end til synderpladsen og fik aldrig lært at klare sig med anden trøst mod deres synd end Guds nåde.

Rosenius' samlede skrifter 1953 overs. Bd. 1, side 111-112

De ligeglade, de frelste og de selvretfærdige

- **.....For menneskesønnen er kommet for at opsøge og frelse det fortabte”**

Lukas, kap 19, v. 10

- **For min søn her var død, men er blevet levende igen, han var fortabt, men er blevet fundet. Så gav de sig til at feste.**

Lukas, kap. 15, v. 24

- Hvor evangeliet forkyndes og af nogle modtages til frelse, vil der altid findes disse tre kategorier af mennesker: de letsindige og gudløse, de omvendte og benådede og de egenretfærdige. Den første kategori er helt verdslig, de to andre er religiøse, men dog indbyrdes vidt forskellige.

Rosenius' samlede skrifter 1953 overs. Bd. 1, side 118-119

Er Jesus blevet din frelser?

- Derfor måtte Jesus til sin tids mest religiøse mennesker sige:
"Toldere og skøger skal gå ind i Guds rige førend I." Og derfor siger han ved en anden lejlighed: *"De sidste skal blive de første og de første de sidste."*

Så mærkelige domme fældes der i *nådens rige*. Deraf følger, som Luther siger, at "mange vandrer på fromheds vej lige til himlens port og havner dog i helvede, og mange vandrer på syndens brede vej lige til helvedes port og kommer dog i himlen." Derfor må du, hvis du nærmer dig Gud, vogte dig for at møde frem med noget af din egen værdighed, thi mod sligt er han en fortærende ild.

Rosenius' samlede skrifter 1953 overs. Bd. 1, side 115

- **Da skal der være to mænd ude på marken; den ene tages med, og den anden lades tilbage. To kvinder skal male på samme kværn; den ene tages med og den anden lades tilbage.**

Matt, kap 24, v. 40-41

Er vi et kristent fællesskab, hvor andre vil have lyst til at komme?

- **Gå derfor hen og gør alle folkeslag til mine disciple, idet I døber dem I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, og idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befalet jer. Og se, jeg er med jer alle dage til verdens ende.**

Matt, kap. 28, v. 19-20

- **Jeg er nemlig bange for, at jeg ikke skal finde jer sådan som jeg ønsker, når jeg kommer, og I heller ikke mig sådan, som I ønsker.Jeg frygter, at der vil være strid, misundelse, vrede, egoisme, bagtalelse, sladder, indbildskhed og forvirring.**

2. Kor kap. 12, v. 21.

- **Hele skaren af troende var ét i hjerte og sind.**

Ap. Gern, kap 4, v. 32

Den fortabte søn
Luk, kap. 15, v. 11-32

Lukasevangeliet, kap 15, v. 11-21

- Jesus sagde også: »En mand havde to sønner. Den yngste sagde til faderen: Far, giv mig den del af formuen, som tilkommer mig. Så delte han sin ejendom imellem dem. Nogle dage senere samlede den yngste alt sit sammen og rejste til et land langt borte. Der ødslede han sin formue bort i et udsvævende liv; og da han havde sat det hele til, kom der en streng hungersnød i landet, og han begyndte at lide nød. Han gik så hen og holdt til hos en af landets borgere, som sendte ham ud på sine marker for at passe svin, og han ønskede kun at spise sig mæt i de bønner, som svinene åd, men ingen gav ham noget. Da gik han i sig selv og tænkte: Hvor mange daglejere hos min far har ikke mad i overflod, og her er jeg ved at sulte ihjel. Jeg vil bryde op og gå til min far og sige til ham: Far, jeg har syndet mod himlen og mod dig. Jeg fortjener ikke længere at kaldes din søn; lad mig gå som en af dine daglejere. Så brød han op og kom til sin far. Mens han endnu var langt borte, så hans far ham, og han fik medynk med ham og løb hen og faldt ham om halsen og kyssede ham. Sønnen sagde til ham: Far, jeg har syndet mod himlen og mod dig. Jeg fortjener ikke længere at kaldes din søn.

Lukasevangeliet, kap 15, v. 21-32

- Men faderen sagde til sine tjenere: Skynd jer at komme med den fineste festdragt og giv ham den på, sæt en ring på hans hånd og giv ham sko på fødderne, og kom med fedekalven, slagt den, og lad os spise og feste. For min søn her var død, men er blevet levende igen, han var fortabt, men er blevet fundet. Så gav de sig til at feste. Men den ældste søn var ude på marken. Da han var på vej hjem og nærmede sig huset, hørte han musik og dans, og han kaldte på en af karlene og spurgte, hvad der var på færde. Han svarede: Din bror er kommet, og din far har slagtet fedekalven, fordi han har fået ham tilbage i god behold. Da blev han vred og ville ikke gå ind. Hans far gik så ud og bad ham komme ind. Men han svarede sin far: Nu har jeg tjent dig i så mange år og aldrig overtrådt et eneste af dine bud; men mig har du ikke givet så meget som et kid, så jeg kunne feste med mine venner. Men din søn dér, som har ødslet din ejendom bort sammen med skøger – da han kom, slagtede du fedekalven til ham. Faderen svarede: Mit barn, du er altid hos mig, og alt mit er dit. Men nu burde vi feste og være glade, for din bror her var død, men er blevet levende igen, han var fortabt, men er blevet fundet.«

Luk 15,11-32

Når du tror på Jesus, får du lyst til at gøre som han siger

- Den eneste gruppe, for hvem sæden fører til et ændret liv, er ikke dem, som har arbejdet hårdt eller været mere lydige, men dem som **”hører ordet og fatter det”** (Matt 13,23) Bonhoeffer insisterer på, at de hvis liv forbliver uforandrede i mødet med Guds nåde, i virkeligheden ikke har forstået evangeliet. De har en almen forestilling om Guds universelle kærlighed, men ikke en ægte forståelse for syndens alvor og betydningen af Kristi gerning på vores vegne.

Timothy Keller, 2010, p. 99.

- **Jeg beder om, at vor Herre Jesu Kristi Gud, herlighedens fader, vil give jer visdoms og åbenbarings ånd til at erkende ham, med jeres hjertes øjne oplyst, så I forstår til hvilket håb han kaldte jer, hvor rig på herlighed hans arv til de hellige er, og hvor overvældende stor hans magt er hos os, der tror i kraft af hans mægtige styrke.**

Ef 1, v. 17-19

Retskaffen i det ydre – men hvordan ser det ud i hjertet?

- Det er Helligånden, der her gør den store forskel, idet kun Helligånden sætter ind mod *hjertets ondskab*. At du ikke slår ihjel, ikke bedriver hor, bander eller drikker, er intet bevis for, at Guds Ånd bor i dit hjerte. Thi synder af denne art kan fornuften og samvittigheden dømme, men at du tillige foruroliges af onde tanker, hemmelig vrede, urene lyster, tom tale, hemmeligt hovmod, ligegyldighed for Gud, træghed til bønnen o.s.v., det er langt bedre bevis for Guds Ånds arbejde i dit hjerte end selv de mest storslåede gerninger. Men hjertets skjulte ondskab skænker de ikke en tanke. At gå ind under Guds retfærdige dom, som syndere søge Guds barmhjertighed i Kristus og blive retfærdiggjorte ved tro – det er alt sammen noget, hvorom de har hørt og læst, men aldrig oplevet selv. De gør nøjagtigt, som Jesus siger i Matt 23: renser det udvendige af bæger og fad, giver tiende af mynte og dild og kommen, men forsømmer det i loven, der har større vægt: ret og barmhjertighed og troskab.

Rosenius samlede skrifter 1953, bd. 8, p. 157

Hvem er Herre i dit liv? – dig eller Jesus?

- Næsten alle definerer synd som overtrædelse af en række normer. Men Jesus viser os, at den, som stort set ikke har overtrådt en eneste af normerne for moralsk opførsel, kan være præcis lige så åndeligt fortabt som det mest udsvævende, amoralske menneske. Hvorfor? Fordi synd ikke bare handler om at bryde med normer, det handler om at sætte sig selv i Guds sted som frelser, herre og dommer, ligesom begge sønner stræbte efter at erstatte Gud som autoritet i deres liv.

De fortabte sønners Gud, Timothy Keller, 2010, p. 44-45.

- Den ældste brors blindhed for, hvad der virkelig er på færde, gør positionen som en ældste-bror-farisæer til en åndelig set mere desperat tilstand. "Hvor vover du at sige sådan?" er åndelige menneskers måde at reagere på, hvis du påstår, at der er noget i vejen med deres forhold til Gud. "Jeg går i kirke så ofte, jeg kan." Jesus siger i virkeligheden: "Det er uden betydning."

De fortabte sønners Gud, Timothy Keller, 2010, p. 47.

Ulastelig moral i det ydre – bitterhed og egoisme i hjertet

- Ældste-brødre handler godt mod andre, men ikke fordi de holder af selve de gode handlinger, eller fordi de holder af mennesker, eller fordi de ønsker at glæde Gud. De giver i virkeligheden ikke mad til de sultne og tøj til de fattige, de giver sig selv mad og tøj. Hjertets fundamentale selvcentrerethed ikke blot bevares, men plejes af frygtbaseret moralisme. Dette kan og vil give sig udslag på chokerende måder. Hvorfor tror du så mange kirker plages af sladder og skænderi? Eller hvorfor lever så mange moralske mennesker tilsyneladende et rent liv for pludselig at blive taget i de mest skandaløse synder? Neden under den tilsyneladende altruisme lurder en enorm selvcentrerethed.

De fortabte sønners Gud, Timothy Keller, 2010, p. 57.

Farisæerne kommer ikke ind i Guds rige – de mangler retfærdigheden fra Jesus

- **Ve jer, skriftkloge og farisæere, I hyklere! I ligner kalkede grave; udenpå ser de smukke ud, men indeni er de fulde af dødningeben og al slags urenhed. Således ser I også udenpå retfærdige ud for folk, men indeni er I fulde af hykleri og lovløshed.....Slinger! Øgleyngel! Hvordan vil I undgå at blive dømt til Helvede?**

Matt kap 23, v. 25-26 + 33

- **Derfor siger jeg jer: Guds rige skal tages fra jer og gives til et folk, der bærer dets frugter.**

Matt, kap 21, v. 43

- **Men da kongen kom ind for at hilse på sine gæster, fik han der øje på en, der ikke havde bryllupsklæder på. Han spurgte ham: Min ven, hvordan er du kommet ind uden bryllupsklæder? Men han tav. Da sagde kongen til sine tjenere: Bind hænder og fødder på ham og kast ham ud i mørket udenfor. Der skal der være gråd og tænderskæren. Thi mange er kaldet, men få er udvalgt.**

Matt, kap 22, v. 11-14

Er der vrede og bitterhed i dit liv?

- Han blev vred. Det er netop så typisk for den slags folk. Det er en ganske mærkværdig vrede og bitterhed, de lægger for dagen mod troens børn, for hvem nåden er det største af alt.....Nogen naturlig forklaring på den bitterhed, de "kainske helgener" nærer mod troens børn, gives derfor næppe. Men følgen af denne indre bitterhed er, at de hvisker og tisker, får alting vendt til det værste og har alle hænder ondt at sige om dem.
Rosenius samlede skrifter 1953, bd. 8, p. 158-159
- Vi ser at den ældste bror "blev vred." Alt hvad han siger drypper af harme. Det første kendetegn på et ældste-bror-sindelag er, at når livet ikke forløber som man ønsker, bliver man ikke kun ked af det, men inderligt vred og bitter.
De fortabte sønners Gud, Timothy Keller, 2010, p. 49.
- Hvis den ældste bror havde haft selvindsigt, ville han have sagt: "Jeg er præcis lige så selvcentreret som min bror og på min egen måde til sorg for min far. Jeg har ingen ret til at føle mig overlegen." Så ville han have haft frihed til at tilgive sin bror, ligesom faderen gjorde. Men sådan ser ældstebrødre ikke på sig selv. Der er taget til fange af deres vrede.
De fortabte sønners Gud, Timothy Keller, 2010, p. 55.

Guds gerning: Tro på Jesus

- **Israel derimod, som stræbte efter en lov, der kunne føre til retfærdighed, nåede ikke til en sådan lov. Og hvorfor ikke? Fordi de ikke søgte den af tro, men som om den kunne fås af gerninger. De stødte an mod anstødsstenen...**

Rom. Kap 9, v. 31-32

- **Så sagde de til ham. "Hvad skal vi gøre, for at vi kan gøre Guds gerninger?" Jesus svarede dem: Guds gerning er den, at I tror på ham, han har udsendt."**

Joh, kap 6, v. 28-29

- Alt i alt opsummerer Martin Luthers gamle formulering tingene meget godt: Vi frelses ved tro alene, ikke ved vores gerninger, men ikke ved en tro, som forbliver alene. Intet af det vi gør kan fortjene Guds nåde og yndest, vi kan kun stole på, at han har givet os den i Jesus Kristus, og at vi modtager den ved tro. Men hvis vi i sandhed tror og stoler på ham, som tjente os med sit offer, forandres vi til opofrende at tjene Gud og vores medmenneske. Hvis vi siger: "Jeg tror på Jesus," men ikke lader det få betydning for den måde, vi lever vores liv på, er svaret ikke, at nu har vi brug for at føje hårdt arbejde til vores tro. Snarere handler det om, at vi i virkeligheden overhovedet ikke har forstået eller troet Jesus.

De fortabte sønners Gud, Timothy Keller, 2010, p. 99-100.